

Collegial-Eidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 47. Den 24 November 1798.

Fovgivninginger.

Under 2 November d. A. er udkommet en Anordning for Konvoi under danske Krigsskibe; dens væsentlige Indhold er følgende: at da Hs Majestæt har seet sig i den Nødvendighed at maatte, under visse forhen bestemte Betingelser, værne om sine Undersaatterses Handelsretligheder ved at konvoiere deres Skibe over Søen; saa har han og tillige indseet Bigtigheden af, at Rets- og Pligts-Forholdet imellem Konvoi-Chefen og de Konvoierede, med mere, der hidtil for det meste haver beroet paa Sædvaner og Bedrægter, blev ved stadige Love fastsat. Til denne Ende befales, som følger:

- 1) Den Officeer, som til at konvoiere bliver beordret, haver i Almindelighed at rette sig efter Krigs-Artiklerne, overholde alle de Pligter, som paaligge ham og Underhavende, samt anvende alle til hans Bestemmelse tjenende Midler.
- 2) I Overeensstemmelse med den ham givne Ordre til at konvoiere, haver han paa det Sted, hvorfra Konvoi gives, at bekjendtgjøre, eller ved Stedets Øvrighed lade bekjendtgjøre sin Bestemmelse, samt Tiden, naar Konvoien skal afgaae. Hvorefter han afenhver sig meldende Skibfører, sammes Rejdest, eller anden dertil Berettiget lader sig meddele Skibets Navn, dets Skjæb

Skjot og indehavende Ladning, samt Bestemmelse, m. m., alt saaledes, som en medfølgende Formular tilholder.

- 3) Om og hvorvidt han maa eller bør tage fremmede Nationers Skibe under Konvoi, deri retter han sig efter de ham særskilt meddeelte Ordre og Instruktioner.
- 4) I den til Afseiling bestemte Tid maa ingen Forandring ske uden høist vigtige Aarsager, som i Skibs-Protokollen skulle indføres.
- 5) Indtræffe saadanne Omstændigheder, at han anseer det fornødent at forbyde Skibe, som ikke høre under Konvoien, at afseile forinden Konvoien er afgaaet, da skal han, i Hs. Majestæts egne Havne, dertil have Magt; ligesom og til at foranstalte, at ingen Skibe løbe ud af Havnen, førend 24 Timer, efterat Konvoien er afseilet. Dog at dette ikke skeer uden af særdeles vigtige Aarsager, som ligeledes i Skibs-Protokollen indføres.
- 6) Dagen førend, eller i det seneste 12 Timer, forinden Konvoien skal afseile, kalder den Kommanderende samtlige Skibsførende, som have forlangt Konvoi, til sig; tilsiger dem i hvilken Orden de skulle lette Anker og seile; meddeler dem enhver især et Exemplar af denne Anordning med hofsæiede Signal-Tabeller^{*)}, af hvilke de, enten til Ankers eller under Seil, ville kunne underrettes om det, som skal iagttages;

*) Disse indeholde:

1. Forklaring over Brugen af Dag-Signal Tabellen.
2. Dag-Signal Tabellen selv.
3. Forerindringen om Koffardi-Skibenes Dag-Signaler til den Kommanderende, og disse Signaler selv.
4. Forklaring over Brugen af Tabellen for Nat og taaget Veirs Signaler.
5. Tabellen for Nat og taaget Veirs Signaler fra den Kommanderende.
6. Forerindring om Koffardi-Skibenes Nat- og taaget Veirs Signaler til den Kommanderende, samt Signalerne selv.
7. Vedtægter i taaget Veir.
8. Betræffende Vedligeholdelses-Signaler.

tages; og ligeledes Koffardi-Skibenes Signaler, ved hvilke de blive i Stand til at underrette den Kommanderende, om de behøve Hjelp, ere i Ulempe, med mere; og endeligen en forseglet Separations- eller Fraskillelses-Paket, hvilken ikke maa aabnes førend 24 Timer efter at den eller de ere blevne adskilt fra Konvoien.

For Modtagelsen af Foranførte meddele Skibførerne den Kommanderende deres Tilstaaelse, hvorunder de tillige forpligte dem til at efterleve det heri Befalede.

- 7) Skulde der imellem de under Konvoi tagne Skibe findes et eller flere værbare Skibe, skal den Kommanderende have Magt til at bruge samme til Forsvar, ja vel og til at besætte desliue Skibe med Folk, som ere kyndige i at bruge Skjot; ligesom han og i saa Fald haver med den eller de Skibførende at aftale det Fornødne, samt meddele dem de i denne Henseende nødvendige Signaler.

Skulde et eller flere saadanne værbare Skibe, under Forsvars Brug, tilføies nogen Skade paa Skib eller Ladning, skal samme erstattes af samtlige under Konvoien værende Skibe, saa vel de, der have lidt en saadan Skade, som alle de øvrige, forholdsmaessig en efter ethvert Skibs og indehavende Ladnings Betydelse.

Det samme er og, om et eller flere lette Fartøier skulde behøves til at gaae forud, i Hensigt til gjørende Opdagelser; i Tilfælde nemlig, at Krigsskibe ikke have ved Konvoien til dette Brug.

- 8) Den Kommanderende skal tilholde de Skibførende, som forlange at tages under Konvoi, at de forsyne sig med Vand og Provisioner for en længere Tid, end almindeligvis udfordres, naar der ikke konvoieres; og i al Fald betyde dem, at de i denne Henseende ei kunne gjøre Regning paa Hjelp fra hans Side.
- 9) Ogsaa skal han lade sig forvisse om, at ethvert Skib, som tages under Konvoi, er forsynet med de befalede Seil

Seil, samt det, som udfordres til Signaleringen; i andet Fald har han Ret til at nægte et saadant Skib Konvoi, med mindre det Manglende forinden Afseilingen anskaffes.

- 10) Naar eet Krigsskib alene konvoierer, og der under Konvoien ere flere end 10 Skibe, da haver den Kommanderende Ret til, efter bedste Skjønne, at udvælge eet af Skibene til at igjentage Signalerne; og skal den Skibførende af dette Skib, naar han er bleven forsynet med det Fornødne, være pligtig at igjentage Signalerne.
- 11) Naar den Kommanderende haver erhholdet Rundskab om hvilke Skibe under Konvoien ere flettest seilende; da skal han holde disse nær til sig, samt befale dem at føre alle de Seil, som Veirliget tillader; og ellers lempe sin egen Seilads efter deres.
- 12) Han skal udstæde Ordet eller Kjenderaabet for Natten, hvilket de Skibførende igjen have at bekjendtgjøre den eller de, som forestaae Nattevagterne.
- 13) Han skal sørge for, at Natter og Taage-Signalerne paa det tydeligste blive gjorte.
- 14) I Freds-Tider skal det være een eller flere af de Skibførende tilladt at gaae fra Konvoien, naar dette skeer for hastigere at befordre sin angivne Bestemmelse, og ikke i Nærheden af krigsførende Magters Havne, hvilket han haver at tilkjendegive den Kommanderende paa en for denne beviislig Maade; men i Krigstider maa en saadan Fraskillelse ikke tilstaaes, med mindre den paalideligste Visshed haves om, at den øvrige Deel af Konvoien ingen Fare løber ved et eller flere Skibes Vortgang.
- 15) Naar et eller andet af de konvoierede Skibe haver gjort Signal for Ulempe, eller det paa anden Maade erfares, at noget af dem kunde være i Forlegenhed med Land, Grund eller Skjær, eller staae Fare for i Stille at rage hinanden ombord, da haver den Kommanderende at give al mulig Hjelp.
- 16) Naar den Kommanderende haver gjort Signal for at være klar til at seile, skulle de Skibførende inden

12 Timers Forløb være færdige til at seile, saasnart Signalet herom gjøres; dog undtages herfra de Tilfælde, hvor Konvoien maatte være indløbet nogen Nehd eller Havn formedelsk kontrære Vinde, da de Skibsførende uden Ophold bør kunne gaae Seil, saasnart Signal derfor gjøres.

17) Naar Signal for at lette er bleven gjort, lettes der uden Ophold. Dog, hvor rimelig Frygt kan have for ved Letningen at rage Nogen ombord, der skulle altid de Luvarteste oppebie de Luvartestes Afseiling.

18) Forbliver noget Skib liggende paa Afseilingspladsen een Time efter at den Kommanderende haver lættet, fortsætter Konvoien sin Cours uden at oppebie dette.

Skulde det siden efter indhente Konvoien, melder den Skibsførende sig hos den Kommanderende, som da tager ham under Beskyttelse.

19) Hvad som i § 15 er befaleet, skal ligeledes efterkommes af de Skibsførende med uvægerligen at sende Holf og Fartsier til Hjelp, om endog ingen Signal derfor er givet.

20) Den Skibsførende bør baade Dag og Nat at holde en Mand paa Udkik efter Signaler fra den Kommanderende, for bestandigt at holde sig i saadan Stilling og Samling, at mindste eller seerøge Seil, samle sig til Styrbord eller Bagbord, agter eller forud af den Kommanderende, eller paa det snævraste Rum muligt, saaledes som den Kommanderendes Signal udviser.

21) Hvor mindste rimelige Frygt kan være, for ved Bendinger om Dagen at rage nogen ombord, der skulle altid de Forreste og Luvarteste oppebie de Agterstes og Luvarterstes Bending. Skal der brases op, skulle de Agterste først brase op. Er Signal givet for at brase fuldt, da tilkommer det de Forreste dermed at gjøre Begyndelse. Ved Anlønning begynde de Luvarteste, og ved Afholdning de Luvarteste.

Naar

- Naar Opbrætning formedelst Signal finder Sted, skulle de, som ere noget adskilte fra Flaaden, benytte sig af Leiligheden til aldeles at samle sig.
- 22) Naar der gjøres Signal for at forcere Seil, da forstaaes derved, at tilføje alle de Seil, som Kuling og Søgang tillade at føre.
- 23) Naar der krydses med forskjellige Halse, bør det Skib, som seiler med Dagberds Halse, at holde af for det, som seiler med Styrbords Halse. Handler Nogen herimod, ansees han efter denne Anordnings 44 §.
- 24) Ingen af de under Konvoi værende Skibe maa løbe forud for det Krigsskib, som anfører dem, med mindre Signal herfor er gjort, eller at den Kommanderende har tilkjendegivet, at intet Hensyn skal have til hans Bevægelse.
- 25) De konvoierede Skibe maae ikke reeve eller beslaae Seil, fordi den Kommanderende paa sit eget Skib finder det for got; men de have alene at bestræbe sig for at følge.
- 26) Intet Skib under Konvoi maa, under Seil eller til Ankers paa aaben Reide, heise sit Flag, med mindre den Kommanderende haver heist sit Flag; og, for at forebygge Misforstaaelse, forbydes det ligeledes at ophænge Flagge til at tørres, da disse letteligen kunne blive anseete som Signaler. Handler nogen Skibsførende herimod, bøde han fra 20 til 100 Rd., ja vel og, efter Omstændighederne, i Krigstider, straffes med at arbejde i Jern fra 2 Maaneder til 2 Aar.
- 27) Naar Signal er gjort for at lægge bi og drive, være sig i haardt Veir, oprækkende Tordenveir, eller frygtende Taage; da iagttages at bruge saadanne Seil, hvormed de Skibsførende kunne have Skibene i deres Magt for at holde af fra hinanden; og bliver det en stadig Regel, at hvorledes Vinden end under Taagen eller Tordenbygen maatte forandre sig, saa forblives der dog stedse over samme Bøug, og med

med samme Halse, indtil Signal for Forandring maatte gjøres.

28) Den Kommanderende skal om Natten, for at være kjendelig, stedsse føre en Laterne udi Krydsmers, og en Laterne fra Kampagnen, undtagen naar Signal er gjort for at holde Ild og Lys skjult. Tænder han 2de Fyrer fra Kampagnen, da skulle alle Skibene have en Kampagne-Fyr tændt.

29) Dersom den Kommanderende om Natten skalde udsukke de Fyrer, med hvilke han gjør sig kjendelig, eller og før Natten have gjort Signal for at holde Ild og Lys slukkede, da paaligger det ethvert Skib nøie at paasee, at der itkun haves Lys i Nathuset, hvilket endog, saa meget muligt, bør skjules.

30) Naar Nat-Signal gjøres for at gaae under Seil, da udsætter ethvert Skib en Fyr fra Bongsprydet, og tænder sin Kampagne-Laterne.

Laternen paa Bongsprydet borttages, naar Skibet er kommet under Seil, men Kampagne-Laternen holdes tændt.

31) Ved Afholdning og Anlønning, i Bendinger for eller ved Vinden, skal paa ethvert Skib, førinden Bendingen begynder, udsættes en Fyr fra Bongsprydet, og ophidses en fra Flagstokken, hvilke ikke maae nedtages, førend den Kommanderende nedtager sine.

32) Naar noget Skib fanger en Ugle, da skal det uopholdeligaen hidse 2de Laterner fra Gaffelen og udsætte een paa Bongsprydet, som ikke indtages førend Skibet er kommen over samme Boug, som de andre Skibe, hvilket saa hastig, som muligt, bør iværksættes.

33) Dersom, formedelsk Vindens hastige Forandring om Natten, eller anden rimelig Aarsag, det skalde kunne formodes, at Konvoien var bleven adspjalt, da skal den Kommanderende i nogen Tid, efter Omstændighederne, enten brase op, eller ligge bi og drive; og i samme Tid hvert Qvarter eller halve Time lade afbrænde et Bliksfy, hvoraf kan erfares paa hvad Sted han er; alt for at Konvoien kan samle sig til ham.

34) Dersom den Kommanderende ved noget af Konvoiens Skibe lader bringe Efterretning eller Befaling til eet eller flere under Konvoi værende Skibe, da skal saadant ansees ligesom det var skeet ved Signal; og skal et saadant Skib sætte sit Flag i sit Storvandt som Beviis paa at han bringer den Kommanderendes Brevbrev; hvorefter det eller de Skibe, som modtage deslige Efterretninger, have at gjøre Signal, som tilkjendegiver: Jeg haver forstaaet Signalet.

35) Skulde den Kommanderende være nødsaget til at forsvare Konvoien, maa ingen af Skibene stille sig imellem ham og den Angribende, da ham derved betages Brugen af Skjottet.

Bliver imidlertid noget Skib af et andet bevaagnet Skib overrumplet, og der er Udsigt til, at den Kommanderende inden føie Tid kan komme ham til Hjælp, da bør det overrumplede Skib kappe sine Under-Ræer til Daks, samt Skjoder; alt for derved at vinde Tid til at indhentes og tages tilbage.

36) Naar den Kommanderende, i Tilfælde af Overmagt, seer sig nødsaget til at gjøre Signal for at tage Flugten i forskjellige Kurser; da bør ethvert Skib styre en saadan Kurs, under hvilken Skibet pleier at vise den fordeelsagtigste Seilads; dog lagttages tillige, saa vidt muligt, at ikke 2de Skibe styre gandske og aldeles een og samme Kurs.

37) De Skibe, som i foranstørte Tilfælde, eller ved anden Leilighed ere blevne skilte fra Konvoien, have, saasnart de see sig nogenlunde sikre, at sætte Kurs til det Sted, som det medhavende forseglede Findebrev anviser som Samlingsplads fra den Høide, hvor Skilsmisken skeete. Dette Findebrev maa alene, i Tilfælde af Skilsmisse, aabnes udi een eller tvende Styrmands Overværelse, hvilke ved Dag og Datum skulle bevidne, naar og hvor Aabningen er skeet, og det saaledes, at de, naar forlanges, kunne beedige Rigtigheden deraf.

38) I Tilfælde af Krig skal den Skibsførende, naar han maatte blive taget, eller faae Fare for at tages, kaste over Bord Signal-Breve, Finde-Breve og alt, hvad som paa nogen Maade kunde give endog den mindste Oplysning om den Flaade, til hvilken han hører. Men er det ei i Krigs-Tilfælde, da maa han ikke kaste det mindste heraf over Bord, da han paa Anfordring haver at forevise samme.

39) For at forebygge, at ei fremmede eller uvedkommende Skibe skulle indsnige sig i Konvoien, skal det af den Kommanderende ved Signal om Aftenen tilfjendegivne Ord eller Kjenderaab benyttes saaledes: at det Skib, som vil erfare om eet eller flere Skibe høre til Konvoien, raaber: hvad er Eders Skibs Navn? hvilket besvares med det første Ord af det signalerede Kjenderaab; og naar dette er skeet, spørger det anraabte Skib: hvad Sted det anraabende Skib er kommet fra? hvilket igjen af ham besvares med det sidste Ord af det signalerede Kjenderaab.

Kjenderaabet skal altid være indført i ethvert Skibs-Journal, og gjelde uafbrudt indtil et andet maatte blive tilfjendegivet.

40) Enhver Skibsførende skal, naar han haver Grund til Mistanke, eller naar han forekommer noget af Betydenhed, Konvoien vedkommende, strax give den Kommanderende Efterretning derom; og, hvor han har Anledning til at gjøre noget Signal til den Kommanderende, skal samme, om muligt, see om Dagen, og ikke opsættes til om Aftenen eller Natten.

41) Han skal rette sig efter de ham af den Kommanderende meddeelte Dag-, Natte- og Raage-Signaler, og ufortøvet efterkomme sammes Tilfjendende; til den Ende skal han omhyggeligen ikke alene selv gjøre sig bekendt med Signalerne, men endog tilholde hans Styrmand og andre Vedkommende, at have den fornødne Kundskab om samme, da ingen Undskyldning, hvad enten han selv har været paa Dækket tilstede e

ler

ler ikke, skal komme i Betragtning, i Tilfælde af at Signalerne ei ere blevne efterkommede.

- 42) Den Skibsførende skal, ved at indgaae i, og udgaae fra, saavel fremmede, som Hs. Majestæts egne Havne, holde sig ethvert Steds Politi- og Havne-Love efterrettelige, da Hensigten med at give Konvoi er at beskytte lovlig, og ikke ulovlig Handel eller Handling.

Han maa-altsaa ikke ved enten at indtage Gods eller Passagerer, eller anden Handling, foretage sig noget, som kunde være stridende imod forommældte Anordninger, Traktater eller vedtagne Stkke; skulde han herimod handle, da taber han ikke alene al videre Udgang til Konvoiering, men vil desuden blive at ansee efter de Love, imod hvilke han haver forseet sig.

- 43) Dersom en Skibsførende i Freds-Tider, uden Nøds-Tilfælde, forlader Konvoien, forinden han haver tilkjendegivet den Kommanderende sin Vortgang, skal han, foruden at staae sine Rehdere til Ansvar, straffes med at betale en Multe fra 20 til 100 Rdlr., i Forhold til hans Skibs Drægtighed. Steer det derimod i Krigs-Tider, skal han, foruden at betale dobbelt Multe, efter Omstændighederne, tillige straffes med at have sit Skipper- og Borger-Brev forbrudt, ja vel og med at arbejde udi Jern fra 2 Maaneder til 3 Aar, alt i Forhold til den større eller mindre Skade, som hans Udsfærd haver eller kunde have voldet den øvrige Deel af Konvoien.

- 44) Dersom en Skibsførende, ved ikke at bruge rigtig Comandskab, eller ved ikke at manøvrere saaledes, som her foreskrevet er, forarsager Skade paa enkelt eller flere Skibe, da skulle disse, naar de formene sig at have lovlig Tiltale til af ham at fordre Erstatning, sagsøge ham ved de almindelige Jurisdiktioner efter Lovens 4de Bog. Men, da der i Almindelighed ved rigtig Manøvre og deraf flydende Skade tillige forarsages Ophold for Konvoien, saa skal han, i Hensyn hertil, betale en Multe fra 20 til 100 Rdlr.

- 45) Enhver Skibførende skal uvægerligen efterkomme alt, hvad ved Signal eller paa anden Maade bliver ham af den Kommanderende tilkjendegivet; efterlader han sigt af Skjodesløshed eller Uvidenhed, uden at der af hans Forhold flyder noget væsentligt Ophold for Konvoien, da haver den Kommanderende Magt til at kalde ham for sig, og foreholde ham hans Pligters Jagttagelse; men skeer det oftere, eller betydeligt Ophold er forarsaget, da mulktres han efter Omstændighederne paa 20 til 100 Rdlr.
- 46) Naar den Kommanderende finder, at nogen Skibførende har forseet sig imod denne Anordnings Bud, saaledes at han fortjener at straffes, skal han sætte en Ret, som skal bestaae af hans Næstkommanderende og 2de af de under Konvoien værende Skibførende, for hvilke han da, i den hans Skib medgivne Justits-Protokol, i Korthed fremfører eller lader fremføre, hvori hans Anke bestaaer, og naar saa den eller de Paaklagede paa samme Maade have fremsørt, hvad de formene at tjene til deres Retfærdiggjørelse eller Undskyldning, haver denne Ret, efter fleste Stemmer, i Protokollen at afgive Dom.
- 47) Vil den, eller de Skibførende, som til Straf er funden skyldig, paaanke den ergangne Dom, da skal saadant skee ved Klage til Over-Admiralitetets-Retten, inden en vis Tid efter at Skibet er kommet til nogen Havn, saaledes: at dersom denne Havn er i Danmark, skal Klagen inden 6 Uger, i Norge inden 8 Uger, uden for Rigerne, men dog i Europa inden 12 Uger, og uden for Europa inden 6 Maaneder være indgIVEN til Over-Admiralitetets-Retten. Men efter den Tid maa det ei være den Paagjældende tilladt at paaanke Dommen.

Ogsaa skal den Paagjældende, naar Konvoi-Chefen lader Dommen forkynde for ham, inden 24 Timer erklære paa Dommen, om han med samme er tilfreds, eller han vil indklage den for Over-Admiralitetets-Retten, i hvilket sidste Tilfælde Konvoi-Chefen paategner Dommen saaledes:

”Da

"Da N. N. haver erklæret at ville indanke N. N. Dom for Over-Admiralitets-Retten, saa gives ham, som den Paagjældende, og Dommeren N. N. herved Varsel, at Sagen, uden videre Stevning, bliver foretaget og paadømt i Over-Admiralitets-Retten, paa det de derefter kunde vide at rette sig."

Skulde den Kommanderende selv finde, at Dommen fra hans eller Justitiens Bide kunne fortjene at paaantes til Forandring og Stjerpelse, skal han paa lige Maade indvarsle de Vedkommende, og da anføre: "At han finder fornødent at indklage Sagen for Over-Admiralitets-Retten, og derfor varsler den Paagjældende til at lide Dom, og Dommerne til at forsvare deres Behandling og Dom."

48) Naar den Kommanderende paa et vist Sted eller Høide afleverer Konvoien til et andet Krigsskib, for af dette sidste at tages under videre Konvoi, da haver han tillige at aflevere alt, Konvoiens Fortsættelse vedkommende, og derfor lade sig meddele vedborlig Qvittering.

49) Alle Mulkter, som efter denne Anordning finde Sted, tilfalde Sø-Nvæsthuset, og skulle efter den faldne Kjendelse strax eller ved Ankomsten i første Havn erlægges til den Kommanderende; i manglende Fald affones de efter Forordningen af 6 Decbr. 1743.

Erklærer den Paagjældende at ville paaanke den ergangne Dom, skal Mulkten desuagtet, som mældt, erlægges og forblive in deposito, indtil Sagen endeligen ved Over-Admiralitets-Retten er paa kjendt.

50) I øvrigt skal det have sit Forblivende ved de om Konvoiering ergangne Befalinger, forsaavidt samme ei ved denne Anordning ere hævede.

Under 9 Nov. d. N. er udkommet en Forordning, som forbyder Koffardi-Kapitainer, at bruge deres Skibs-Mandskab til at bære Varer fra Løse-Stederne i Vest-indien, eller at sætte Matroserne til Vægtene uden for
Maga-

Magasinhuset, om Natten, m. v. Dens væsentlige Indhold er følgende:

At, da det er blevet andraget for Hs. Majestæt, at mange af de danske Koffardi-Kapitainer (tvertimod det, som er Brug iblandt andre Nationer) paalægge Skibs-Mandskabet at slæbe Pakker og Varer omkring i Byerne paa de vestindiske Øer, midt i Solens brændende Hede, og at nogle af dem tillige have den Etik, at de sætte en Mand af Skibets Matroser til at vaage uden for deres Magasins Dør om Natten, uden at blive afløst, ved hvilken Behandling Skibssjolkernes Helbred og Liv udsættes for Fare under hiin for dem ubevante Himmelegn, hvor alt for stærk Anstrængelse af Arbejde om Dagen, og Luftens Usundhed om Natten, i Almindelighed paadrage de fremmede Europæere Sygdomme; saa har Hs. Majestæt besluttet, at sætte Grænser for disse Misbrug, ved billig og passende Lov. Til den Ende bestemmes Skippernes og Matrosernes indbyrdes Rettigheder og Pligter, i de omhandlede Tilfælde, saaledes:

- 1) Skibssjolkene skulle være pligtige til at arbejde ved Losningen af Skibets Ladning, og at føre Godset eller Varerne til Søanten, hvor de Vedkommende selv skulle lade dem imodtage, og derfra besørge bortførte til deres Magasiner, eller det Sted, hvor de ville have dem oplagte eller bevarede; og det skal herafter være aldeles forbudt, at bruge Skibsmandskabet til at bringe Varene fra Lodse-Stedet. Handler nogen herimod, skal han straffes med 100 Rdlrs. Bøder til Sø-Navsthuset.
- 2) Naar Skibs-Kapitainen anseer det fornødent, at lade holde Nattevagt ved Magasinet, hvor hans Ladning oplægges, da skal Natte-Vægteren ikke sættes uden for, men inde i Magasin-Huset, hvor der bør være opslaaet en Hænge-Matte, eller indrettes en Bænk, hvorpaa Vægteren kan hvile sig.

Derfor nogen sætter en saadan Natte-Vægter ude, i den farlige Natte-Luft, skal han, paa lige Maade, bøde 100 Rdlr.

I ov.

I øvrigt befales det, at Politimesteren paa ethvert Sted skal vaage over, at disse Bud ikke overtrædes, og at de, som ei efterleve dem, strax tiltales og dømmes ved Politi-Retten.

Blandede Efterretninger.

Den imod Porcellæn-Handler Brabrand for adskillige Forbrydelser anlagte, og ved en Kommission paa-dømte Sag, har, især formedelst det, som derom er bleven handlet i trykte Skrifter, tilbraget sig saa megen Opmærksomhed, at Collegial-Rædens Udgivere formode, at det vil være dette Blads Læsere behageligt, heri at faae en autentisk Efterretning om dens Udfald ved Landets øverste Domstol. Efter Aktors til Cancelliet indgivne Beretning, er den, under 19 dennes, i betrøtte Sag affagte Høiesterets-Dom saaledes lydende:

”Michael Brabrandt bør have forbrudt Guds og Guds,
 ”saa bør han og miste sin Fæd, samt betale de af
 ”Aktionen lovligt flydende Omkostninger.

For at give dem, som paa Brevpost-Kontorerne her i Staden ville aflevere ufrankererede Breve, Leilighed til at faae samme afgivne paa andre end de sædvanlige Indleveringstider, saavelsom for at fritage dem, som under den almindelige Indleveringstid, da mange paa eensgang tilstrømme, medbringe ufrankererede Breve, for unødvendigt Ophold, lader General-Postamtet forsyndige en Kasse ved ethvert af Brevpost-Kontorerne her i Staden, med en Aabning uden for Kontorerne, hvor enhver til alle Tider, undtagen fra den Tid Indleveringen ophører og indtil Postens Afgang, kan nedlægge ufrankererede Breve, men Breve, for hvilke Portoen her, paa Afgangsstedet, skal betales, kunne ikke afleveres paa forommeldte Maade.

Befor-

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 16 Novbr. er Sognepræsten til Fodby Menighed, N. Hee, konfirmeret til Sognepræst for Schielby og Gunderslev Menigheder i Sjælland. Den 21 Nov. er den residende Kapellan til Hellevad, Høllum og Ørum, G. F. Flor, udnævnt til Sognepræst for Solberg og Sundby Menigheder i Aalborg Stift, og i hans Sted Rand Theol. H. Schow; Personel-Kapell. i Stavanger, H. Bruun, til resid. Kapellan i Tversted, Bindslev og Uggerby under Aalborg Stift; Kopiisten i Hof- og Stadsretten, P. H. Matenburg til Byfoged, Byskriver, Betier og Maaler i Slangerup og Frederiksfund; Rand. Juris, F. B. Bredsdorff, til Byfoged, Byskriver, Betier og Maaler i Bordingborg.

Under det tyske Cancellie: Den 16 Novbr. er Doktor Juris J. J. Thorsstraten i Flensborg konfirmeret til adjungeret og succederende første Borgemeister sammesteds, og Diaconus F. E. Kirchhoff i Brunsbüttel ligeledes til Diaconus i Uetersen.

Under Generalitetet: Den 16 November er Chefen for Prinds Frederiks Regiment, Oberst. v. Bagger, udnævnt til General-Major af Infanteriet, og anfortroet Kommandantskabet over Frederiksborgs Fæstning; Oberstlieutenanten ved det tredje jydsk Infanteri-Regiment, Oberst v. Lepel, beskikket til virkelig Oberst og Chef for Prinds Frederiks Regiment; den karakteriserede Oberst-Lieutenant v. Bülow igjen beskikket til virkelig Oberst-Lieutenant ved det tredje jydsk Infanteri-Regiment, og Majorerne v. Schøller, v. Gørk og v. Heinen til resp. 3die, 4de og 5te Stabs-Officerer; Stabs-Kapitain, Baron v. Bersdorff, til virkelig Kapitain og Kompagni-Chef, og den karakteriserede Kapitain v. Hauch til Stabs-Kapitain sammesteds. Ved Artilleri-Korpsene Stykjunger v. Abrahamson og Bombardeer v. Ganner udnævnte til Second-Lieutenanter, med Anciennetets fra 1 Marts 1797; Kofst-Kadet J. K. v. Knuken, efter

ter Ansøgning, afsaaet fra Landkadet-Kompagniet; Volontæren i Generalitets- og Kommando-Kontoret, Examinatus Juris J. C. Wetlesen, befuldmægtiget til Material-
friver ved Aggershuus Fæstning i Norge.

Under Rentekammeret: Den 14 Novbr. er Rentefriveren for Bergens og Christiansands Stifters Kontor, Kammerraad J. Holders, efter Ansøgning i Naade forløvet fra Embedet, og Rentefriveren for det islandske Kontor, Sekretær H. Jensen, overdraget til-
lige for Fremtiden Bergens og Christiansands Stifters Kontor.

Under General-Toldkammeret: Den 14 Novbr. er Fyr-Inspektøren ved Lindesnæs og Marchø Fyrer, J. Fabricius, efter Ansøgning i Naade entlediget med Pension, og i hans Sted er Kopiisten i det nordensjællandske Toldkontor, J. Waden, udnævnt til Fyr-Inspektor ved bemældte Fyrer; ligeledes Toldkontroløren i Errøestjebing, H. S. Gørh efter Ansøgning i Naade entlediget med Pension, og Toldkontrolør J. L. B. Krabbe i Oldesloe igjen udnævnt til Toldkontrolør i Errøestjebing, samt afskediget Lieutenant J. H. v. Schnepel til Toldkontrolør i Oldesloe, alle fra 1ste Januar 1799.

Under General Postamtet: Den 16 Novber er Postmester-Embedet ved det kjøbenhavnske, hellsinger-
ske og lollandske Post-Kontor forundt Postmester Weier i Rjege.

Al denne Tidende udgives ugentligen eet Numer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmene.